

De første Lovbestemmelser, som tog Sigte paa Bekæmpelsen af smitsom Kalvekastning, fandtes i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, hvis § 12 lød saaledes:

„Naar der i en Kvægbesætning opstaar Kastning, der maa formodes at være smitsom Kastning, skal dette straks anmeldes til en Dyr læge. Konstaterer denne smitsom Kastning, eller findes der Grund til at antage, at denne Sygdom foreligger, er det Ejeren eller den, der paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyrene, forbudt fra Besætningen

1. at indsætte paa fælles Græsgang eller Dyrskuer Tyre, drægtige Køer og Kvier samt Køer og Kvier, som lider af Børflaad,
2. at sælge Tyre, Køer og Kvier til andet end Slagtning uden at meddele Køberen, at nævnte Sygdom findes i Besætningen,
3. at lade Tyre bedække Køer og Kvier fra sunde Besætninger og at lade Køer og Kvier føre til Foreningstyre,
4. at føre Køer og Kvier til fremmede Tyre uden forud at gøre Tyrens Ejer opmærksom paa, at Dyrene stammer fra en smittet Besætning.

Det paahviler Ejeren at følge de Anvisninger til Sygdommens Bekæmpelse, der i Henhold til en herom udfærdiget Instruks paalægges ham af Dyr lægen.

Det paahviler Dyr lægen, naar det kommer til hans Kundskab, at der findes smitsom Kastning i en Besætning, at gøre dennes Ejer opmærksom paa de ovennævnte Bestemmelser.

Fremstilles Hornkvæg (Køer og Kvier) fra saadanne Besætninger til Salg i lukkede Stalde, skal de opstilles isoleret eller sammen med Slagtekvæg, og fremstilles de til Salg paa aabne Markeder, er det Ejeren's Pligt at anmelde dette til den tilsynsførende Dyr læge, der da anviser dem Plads.“

I Henhold til denne Bestemmelse blev der i de følgende Aar anmeldt et betydeligt Antal Besætninger. I 1920—21 blev der indsendt og paa Veterinærdirektoratets diagnostiske Laboratorium undersøgt Materiale fra 1607 Kastningstilfælde, og smitsom Kastning konstateredes i 803 af disse (49,9 pCt.), i 1921—22 var Tallene henholdsvis 4 057 og 1 303 (32,3 pCt.), i 1922—23 henholdsvis 6 412 og 2 216 (35,2 pCt.), i 1923—24 henholdsvis 10 848 og 2 586 (23,8 pCt.), 1924—25 henholdsvis 13 132 og 3 176 (24,1 pCt.), 1925—26 henholdsvis 13 621 og 3 200 (23,5 pCt.).

Da Udgifterne for Statskassen til Dyr lægehjælpen i den Anledning hurtigt blev meget store og ikke antoges at staa i rimeligt Forhold til, hvad der derigennem opnaaedes i Retning af Sygdommens Bekæmpelse, ændredes den nævnte Lov-